

[Alfred Jensen.]

var ikke klar over, at skattestigningen ville blive så voldsom, som den blev, og det tror jeg heller ikke det store flertal af dette lands borgere var; jeg vil heller ikke tro, at flertallet af denne forsamling har været klar over, at vi ville komme ud for en sådan skattestigning. Det er årsagen til, at jeg, og mange andre, tusinder her i landet, har måttet indtage en anden stilling til denne udskrivningslov, end vi gjorde i foråret. Heri er der altså hverken noget underligt eller noget fordægtigt.

Så nævnte ministeren, at jeg havde talt om, at den skattelettelse, der skulle gennemføres efter det foreliggende lovforslag, også skulle gennemføres i den kommunale beskatning. Det har jeg nu ikke sagt, selvom jeg i og for sig ikke havde noget imod det. Nej, jeg har sagt, at skattelettelsen måtte være større for statsskatternes end for kommuneskatternes vedkommende. Det er rigtigt, at jeg har talt om, at man i dette lovforslag skulle indføre bestemmelser, som fik betydning også for den mellemkommunale og den kommunale beskatning, men det drejede sig om skattefrihed for de arbejdsløse i ledighedsperioder. Jeg spurgte ministeren, hvorledes han ville fortolke stk. 1 i § 36, om han ville være med til at give den arbejdsløse, som kun har den understøttelse, han får af arbejdsløsheds-kassen, frihed for skattebetaling i ledighedsperioder. Jeg fik ikke noget svar herpå; jeg fik at vide, at der er forskellige kategorier af arbejdsløse: arbejdsløse med kort ledighed, arbejdsløse med visse indtægter, arbejdsløse, hvis hustru havde indtægter o. s. v. Ja, men jeg har med vilje ikke spurgt om de forskellige kategorier, ikke om dem, der har biindtægter, men kun om dem, der alene har deres understøttelse at leve af. Så burde jeg måske have tilføjet, — men det fremgik iøvrigt at mine udtalelser —, at jeg tænkte på de arbejdsløse, der har mere end 7—14 dages ledighed, jeg tænkte på personer med ledighed over flere måneder, og jeg har såmænd ikke noget imod at sige personer, der har gået arbejdsløse i en skatteperiode af 3 måneder. Da ministeren ikke har svaret på spørgsmålet før, vil jeg gerne stille det igen: om han vil gå ind for en sådan fritagelse for skattebetaling for personer, der går arbejdsløse i 3 måneder og ikke har anden

indtægt end den, de har fra arbejdsløsheds-kassen, om han vil gå ind for, at de i en tilsvarende periode efter påbegyndt arbejde fritages for at betale skat eller i det mindste fritages for at betale den skat, som skulle betales i ledighedsperioden.

Når jeg har fået svar derpå, kan jeg i og for sig også få svar på, om ministeren vil være med til at fastsætte, at de regler, som han eventuelt vil godkende, også kommer til at gælde for de andre skatteformer.

Der har både i går og i dag været talt om forhøjelse af forsørgerfradraget i denne forbindelse. Jeg vil, da jeg kan forstå, at diskussionen i udvalget vil komme til at dreje sig om sådanne problemer, også rejse spørgsmålet om en forhøjelse af de forsikringsmæssige fradrag. Det mest rimelige ville vel være, om man pristalsregulerede både forsørgerfradrag, rammerne indenfor hvilke de kan foretages, og pristalsregulerede de forsikringsmæssige fradrag. Det har jeg intet håb om vil blive gennemført; det ville være det rigtige, jeg tror nu ikke det sker. Men så vil jeg i det mindste henstille til udvalget at overveje en forhøjelse af de forsikringsmæssige fradrag, om ikke for alle skatteborgere, så dog for de skatteborgere, der har indtægter på under 12 000 kr.

Funck Jensen: Den højtærede finansminister beklagede sig over, at jeg ikke kunne fremsætte mine synspunkter med lune. Jeg beklager det i og for sig selv og skal gerne prøve på, om jeg på dette område kan forbedre mig. Navnlig vil jeg naturligvis føle mig tilskyndet dertil, hvis det kan medføre, at finansministeren vil kunne opfatte, hvad jeg siger, på en mere distinkt måde.

Den højtærede finansminister var inde på, at retsforbundet ville jo ikke have flere skatter, men vi ville dog nok have grundskyld. Jeg vil gøre opmærksom på, at jeg gentagne gange nævnte, at vi ønsker ikke skatter på arbejde, forbrug og opsparing, og jeg behøver næppe at belære finansministeren om, at grundskyld adskiller sig fra disse skatter på arbejde, forbrug og opsparing derved, at det er en afgift på jord, der giver staten og kommunerne en retmæssig indtægt, ikke gør indgreb i den enkeltes arbejdsudbytte, men forhindrer kapitalisering af de samfundsskabte jordværdier. Af disse grunde er vi tilhængere af grundskyld